

Ι. Η Εθνική μας Οικονομία και η Οικονομική μας Ανάπτυξη δεν είναι, δεν πρέπει να είναι, χώρος όπου ο καθένας μπορεί να "παίζει" πολιτικά "παιχνίδια". Κι αυτό όχι μόνο επειδή τα οικονομικά επιρρεάζουν άμεσα την καθημερινή ζωή μας και την πρόδοδό μας αλλά και γιατί η εθνική μας οικονομία αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο για την διατήρηση της εθνικής μας ανεξαρτησίας. Με την οικονομία κανείς δεν πρέπει να "παίζει" και κανείς δεν πρέπει να "δημαγωγεί".

Γι' αυτό, προτού πούμε "τι κάναμε" και προτού τεκμηριώσουμε "τι σχεδιάζουμε", ας θυμηθούμε "τι βρήκαμε" πριν οκτώ περίπου χρόνια. Γιατί μπορεί οκτώ χρόνια να είναι λίγα για την ολοκλήρωση του προγράμματος μας αλλά φαίνεται πως για ορισμένους είναι πολλά ώστε να ξεχνούν από που ξεκινήσαμε το 1981 και να θεωρούν "δεδομένα" και "φυσικά" τα όσα πρωτόγνωρα για τον τόπο μας γίνανε από το 81 ως σήμερα.

Από την Δεξιά βρήκαμε το 81:

- μια οικονομία στην πορεία της πλήρους αποβιομηχάνησης
- μια οικονομία σε πλήρη εξάρτηση από το εξωτερικό
- μια οικονομία με δομές χαλαρές και ξεπερασμένες
- μια οικονομία χωρίς προοπτικές
- μια οικονομία εντελώς απροετοίμαστη για να

αντιμετωπίσει τον σκληρό ανταγωνισμό της ΕΟΚ στην οποία πρόσφατα μόλις είχαμε προσχωρήσει, με τον τρόπο και τους όρους που η τότε κυβέρνηση είχε "διαπραγματευθεί".

Όταν το ΠΑΣΟΚ αναλάμβανε την διακυβέρνηση της χώρας στα τέλη του '81:

- Το Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν μας είχε αύξηση 0% το '81
- Ο Πληθωρισμός έτρεχε το '81 με 25% (λαο ,ε 25% το '80)
- Οι Επενδύσεις συνέχιζαν μια ολοένα κι πιο έντονη - και γι αυτό ιδιαίτερα επικίνδυνη καθοδική πορεία: -7% το '80, -10% το '87
- Το Ελλειμμα του Ισοζυγίου Πληρωμών είχε φθάσει ραγδαία στα 2,4 δισ. δολ. το '81. Ως ποσοστό του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος μας το Ελλειμμα αυτό είχε φθάσει στο 6,5%
- Το Ελλειμμα του Δημοσίου Τομέα ως ποσοστό του ΑΕΠ, είχε φθάσει στο 15,5% το '81
- Τα Συναλλαγματικά μας Διαθέσιμα είχαν κατέβει το -'81 στα 1,2 δισ. δολάρια.

Αυτά τα απλά μα τόσο επικίνδυνα νούμερα πρέπει να τα θυμόμαστε. Οι αριθμοί είναι αμελίκτοι και δείχνουν από που ξεκινάχαμε στα τέλη του '81. Μα πρέπει ακόμη να θυμόμαστε:

- Την τεχνητά κρυμμένη Ανεργία και Υποαπασχόληση,

αφού η ουσιαστική ανυπαρξία επιδομάτων ανεργίας και κοινωνικής προστασίας των ανθρώπων χωρίς δουλειά δεν ωθούσε τους ανέργους να γραφτούν στους σχετικούς "καταλόγους" του ΟΑΕΔ.

- Τις Υπερχρεωμένες και Προβληματικές Επιχειρήσεις,
- Την Δραματική Μείωση της Αγοραστικής Δύναμης του εργαζόμενου και την Πτώση του Βιοτικού του Επιπέδου,
- Την ουσιαστική εγκατάλειψη των Μικρομεσαίων,
- Την άναρχη Ερήμωση της Ελληνικής Υπαίθρου,
- Την... "Ευλογία" της Μετανάστευσης, και τόσα άλλα.

Με αυτά τα "Εφόδια" έμπαινε η Ελλάδα στην ΕΟΚ το 1981. Και με αυτά τα "Εφόδια", ξεκινούσε, στα τέλη του 1981, η διακυβέρνηση της πατρίδας μας από το ΠΑΣΟΚ.

Η ΟΚΤΑΕΤΙΑ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ

II. Στα τέλη του '81, η Κυβέρνηση της Αλλαγής, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, έπρεπε να αντιμετωπίσει την οικονομική κατάρρευση που κληροδοτούσε η Δεξιά σε τέσσερα μέτωπα:

. Στο πρώτο μέτωπο βρίσκονταν τα συσσωρευμένα οικονομικά και εισοδηματικά προβλήματα των εργαζομένων της χώρας μας:

- Οι άθλιοι μισθοί και τα μεροκάματα των υπαλλήλων και των εργατών,
- Τα απαράδεκτα χαμηλά επίπεδα των συντάξεων,
- Τα ταπεινωτικά εισοδήματα των αγροτών μας,
- Η οικονομική δυσπραχία και η απόγνωση των μικρομεσαίων επιχειρηματιών.

. Στο δεύτερο μέτωπο βρίσκονταν η υποτυπώδης έως ανύπαρκτη κρατική στήριξη και φροντίδα για την Ποιότητα της Ζωής:

- Η χαμηλή ποιότητα της Υγείας με τα άθλια Νοσοκομεία και τα πρωτόγονα "Αγροτικά Ιατρεία".
- Οι αραχνιασμένες δομές της Παιδείας μας και οι ανεπαρκείς κρατικές δαπάνες γι' αυτήν.
- Η ουσιαστικά ανύπαρκτη Φροντίδα για τους Ηλικιωμένους, για την Εργαζόμενη Μητέρα, για τον Νέο και την Νέα της πατρίδας μας.

. Στο τρίτο μέτωπο βρίσκονταν η ανάγκη να εκσυγχρονισθεί και, στην ουσία, να στηθεί εξ αρχής,

η Τεχνολογική, η Μεταφορική, η Βιομηχανική, η Αγροτική, η Παραγωγική, μας, εν γένει, Υποδομή.

Στο τέταρτο μέτωπο βρίσκονταν η ανάγκη να "ισιώσει" και να εξυγειανθεί η απρόσωπη, "η συνολική" οικονομία μας και να ξαναπάρουν δυναμισμό και προοπτική τα μακροοικονομικά μας μεγέθη:

- η μηδενική αύξηση του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος μας
- ο Πληθωρισμός του 25%,
- το Ελλειμμα του Ισοζυγίου Πληρωμών των 2,4 δισ. δολλαρίων
- η Κρυφή Ανεργία
- η Συνεχής Μείωση των Επενδύσεων (-7% το 1980, -10% το 1981)
- η καθίζηση των Συναλλαγματικών Διαθεσίμων στο 1,2 δισ. δολ.

Τα δύο πρώτα μέτωπα είχαν άμεση σχέση με τους ίδιους τους ανθρώπους, με τα "υποκείμενα" της οικονομίας μας.

Τα δύο τελευταία είχαν άμεση σχέση με την ευρωστία και με την υγεία της απρόσωπης οικονομίας μας, με το κύρος της και με την προοπτική της στον ευρωπαϊκό και τον διεθνή χώρο.

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ επέλεξε τον δύσκολο αγώνα της ανόρθωσης και στα τέσσερα αυτά μέτωπα. Για το ΠΑΣΟΚ και την Κυβέρνηση του η βελτίωση της ζωής των

ανθρώπων και η βελτίωση των βασικών μακροοικονομικών
μεγεθών πάνε μαζί, γιατί το ένα προϋποθέτει το άλλο.

Η οικονομική πολιτική της οκταετίας του ΠΑΣΟΚ, με
ευθύνη και με τόλμη, με ανθρωπιά και ζεστασιά μα και
με αυστηρότητα, κυριαρχήθηκε από την πεποίθηση ότι
και οι άνθρωποι μα και οι "αριθμοί" (τα οικονομικά
μας μεγέθη) πρέπει να ευημερούν.

III. Το Μέτωπο των Εισοδημάτων

Α. Ας δούμε, στους απλούς πίνακες που παρατίθενται αμέσως πιο κάτω, την εξέλιξη των πιο χαρακτηριστικών μισθών, ημερομισθίων και συντάξεων από τον Οκτώβριο του 1981 που ανέλαβε το ΠΑΣΟΚ μέχρι σήμερα.

. Ο Μέσος Κατώτατος Μισθός

Οκτώβριος 1981: 13.580 δρχ.

Ιανουάριος 1989: 52.948 δρχ.

. Το Μέσο Κατώτατο Ημερομίσθιο

Οκτώβριος 1981: 625 δρχ.

Ιανουάριος 1989: 2.366 δρχ.

Ποσοστό Αύξησης: 279%

. Η Κατώτερη Σύναταξη του ΙΚΑ (χήρατος)

Οκτώβριος 1981: 9.000 δρχ.

Ιανουάριος 1989: 47.320 δρχ.

Ποσοστό Αύξησης 426%

. Η Μέση Κατώτατη Σύνταξη του ΤΕΒΕ (χήρατος)

Οκτώβριος 1981 : 6.000 δρχ.

Ιανουάριος 1989 : 30.000 δρχ.

Ποσοστό Αύξησης : 400%

. Η Μέση Κατώτατη Σύνταξη του ΤΑΕ (χήρατος)

Οκτώβριος 1981 : 7.100 δρχ.

Ιανουάριος 1989: 35.000 δρχ.

Ποσοστό Αύξησης: 393%

. Η Κατώτατη Σύνταξη για το Ζευγάρι του ΟΓΑ

Οκτώβριος 1981 : 4.500 δρχ.

Ιανουάριος 1989 : 20.000 δρχ.

Ποσοστό Αύξησης: 344%.

Β. Η "Καμπή" του '85 και το Διετές Σταθεροποιητικό Πρόγραμμα

. Στην πρώτη τετραετία η έμφαση, για όλους τους λόγους που αναφέρθηκαν στην αρχή, δόθηκε, κυρίως στα δύο πρώτα μέτωπα, στα εισοδήματα και στις κοινωνικές παροχές, προκειμένου να μειωθούν οι τεράστιες κοινωνικές ανισότητες.

Στην αρχή της δεύτερης τετραετίας (1986 και 1987), η έμφαση, συνειδητά με επιμονή και αυστηρότητα, δόθηκε στην αντιμετώπιση των διαρθρωτικών προβλημάτων και στην "αποθέρμανση" των μακροοικονομικών μας μεγεθών, στην αναδιάρθρωση και στον εκσυγχρονισμό.

-Η έξαρση των χρόνιων διαρθρωτικών προβλημάτων της Ελληνικής Οικονομίας

-η άνοδος της τιμής του δολλ. ΗΠΑ στις διεθνείς χρηματαγορές

-η κάμψη των παραδοσιακών αδήλων πόρων που ανέκαθεν κάλυπταν το έλλειμμα του εμπορικού ισοζυγίου της χώρας

-η αυξημένη εισαγωγική διείσδυση λόγω της ένταξης της χώρας στην ΕΟΚ,

κατέστησαν απαραίτητη την εφαρμογή του Διετούς Σταθεροποιητικού Προγράμματος τον Οκτώβριο του 1985. Το πρόγραμμα αυτό εφαρμόστηκε με συνέπεια, με αυστηρότητα και με επιτυχία, κρατώντας την ανεργία στα ίδια ακριβώς επίπεδα με τα προηγούμενα χρόνια γεγονός που δεν συνέβη σε καμιά από τις άλλες χώρες που εφάρμοσαν ανάλογα, και μάλιστα πολύ πιο μακροχρόνια, σταθεροποιητικά προγράμματα. Για την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ η διατήρηση της απασχόλησης σε ικανοποιητικά επίπεδα χωρίς να έχουμε αύξηση της ανεργίας, αποτέλεσε βασική επιλογή. Οχι μόνο ιδεολογική μα και συνειδητή οικονομική και κοινωνική επιλογή.

. Με τη λήξη του Διετούς Σταθεροποιητικού Προγράμματος η οικονομία μας, από τις αρχές του 1988, εισέρχεται στο στάδιο της ανάκαμψης με κύριους προωθητικούς παράγοντες τις επενδύσεις και τις εξαγωγές. Ήδη, από τον πρώτο χρόνο εφαρμογής του Προγράμματος σημειώνεται μια σταθερή και επιταχυνόμενη βελτίωση όλων των βασικών δεικτών της οικονομίας μας. Βελτίωση που - και αυτό είναι το κυριώτερο - αποκτά μόνιμο πια χαρακτήρα. Η πρωτόγνωρη αυτή εμπειρία από την εξέλιξη της συνολικής, της "απροσωπής" οικονομίας μας, επιτρέπει έτσι την κατά 4,4% αύξηση του πραγματικού εισοδήματος των μισθωτών κατά το 1988. Κατά δε το 1989 η αύξηση αυτή αναμένεται να είναι της τάξης του 5%.

. Οι μηνιαίες αποδοχές των υπαλλήλων και η ωριαία

αμοιβή εργατών στη μεταποίηση αυξήθηκαν κατά 10% και 7% αντιστοίχα το 1988 και αναμένονται ακόμη μεγαλύτερες για το 1989.

Γ. Η Αγοραστική Δύναμη

. Μα για να δούμε και να καταλάβουμε που κατέληξε ο αγώνας στο "μέτωπο των εισοδημάτων" δεν φθάνει μόνο η εξέλιξή τους μέσα στον χρόνο.

Χρειάζεται να δούμε, με χειροπιαστά στοιχεία του παρελθόντος και του παρόντος, τι αποτέλεσμα, μετά από οκτώ χρόνια ΠΑΣΟΚ, είχε αυτός ο αγώνας στην "αγοραστική δύναμη" του εργαζόμενου.

. Ας δούμε λοιπόν, από τα είδη που είναι αναγκαία για την καθημερινή ζωή του εργαζόμενου και της οικογένειάς του (απ'το ψωμί και τον καφέ, το λάδι και το κρέας, το τυρί και τα πορτοκάλια μέχρι την σκόνη του πλυσίματος και το σαπούνι, το γκάζι και την βενζίνη, το λεωφορείο και το ρεύμα, χωρίς ν'αφήσουμε απέξω ούτε το ουίσκυ, και το κονιάκ ούτε την κόκα-κόλα) πόσο αγόραζε το '81 και πόσο σήμερα με δεδομένο το ημερομίσθιο του '81 και το σημερινό.

. Ο πίνακας που παραθέτουμε δεν είναι μόνο για να δείξουμε το σήμερα. Είναι και για να θυμηθούμε ποιά ήτανε το χθές. Και ποιά είναι η προοπτική μας για το αύριο.

Παίρνοντας όλα αυτά τα βασικά είδη και τις τιμές βλέπουμε ότι, για την αγορά μιας μονάδας απ'όλα, το Γενάρη του 1981 χρειάζονταν 8.223 δρχ. και το Γενάρη

του 1989 20.652 δρχ.

Με βάση το κατώτερο ημερομίσθιο:

. τον Γενάρη του 1981 χρειάζονταν 14,55 ημερομίσθια, με ύψος ημερομίσθιου τότε 565 δρχ

. τον Γενάρη του 1989 χρειάζονταν 8,0 ημερομίσθια, με ύψος ημερομίσθιου τώρα 2.400 δρχ. 2.580

.. Υπάρχει, με άλλα λόγια, μια πραγματική αύξηση της αγοραστικής δύναμης για τα είδη αυτά ίση με 45% περίπου.

.. Στην οκταετία του ΠΑΣΟΚ βελτιώθηκε ουσιαστικά η θέση των εργαζομένων, μεγάλωσε η αγοραστική τους δύναμη, κερδίστηκε η μάχη που δόθηκε για το "καλάθι" της Ελληνίδας νοικοκυράς, μια μάχη που υποσχέθήκαμε το '81, ότι θα ήταν νικηφόρα. Και ήταν.

Ακολουθεί ο επικαιρομένος πίνακας Χάρη
Σταματοπούλου

IV. Το Μέτωπο της Ποιότητας Ζωής

A. Η Υγεία, η Πρόνοια, η Παιδεία

Ο σοσιαλισμός που υποσχέθηκε το ΠΑΣΟΚ χωρίς από τον πλουραλισμό, χωρίς από την οικονομική βελτίωση, χωρίς από την αποδοτικότητα και τις ίσες ευκαιρίες, ήταν επίσης για μία κοινωνία με πιο πολλή ελπίδα, με πιο πολλή φροντίδα, με πιο πολλή ανθρωπιά, με πιο πολλή ζεστασιά, με πιο πολλή κουλτούρα, με πιο πολλή, πιο πλατιά και, επί τέλους, πιο δημοκρατική και πιο σύγχρονη, εκπαίδευση, με πιο ανθρώπινη και πιο σωστή υγεία.

. Όλα αυτά, και τόσα άλλα, που συγκροτούν αυτό που ονομάζουμε "Ποιότητα στη Ζωή μας", απαιτούν την εξεύρεση και τη διάθεση οικονομικών πόρων, κονδυλίων. Απαιτούν λεφτά, πολλά λεφτά, κυρίως από την Πολιτεία και τον Κρατικό Προϋπολογισμό.

. Ας δούμε λοιπόν - κι ας ξαναθυμηθούμε - με την χρήση δύο μόνο μεγεθών του Κρατικού Προϋπολογισμού, τι πόρους διέθετε η Πολιτεία πριν το 81 και τι από το 81 μέχρι σήμερα. Γιατί μετά από οκτώ χρόνια ΠΑΣΟΚ, θα υπάρχουν, ίσως, πολλοί που, θεωρώντας πιά ως δεδομένα και κατακτημένα τα όσα γίνανε σ' αυτό το διάστημα, δεν θα θυμούνται από πού ξεκινήσαμε τότε.

. Οι Δαπάνες του Κρατικού Προϋπολογισμού για την
Εκπαίδευση

1981 : 62,123 δισ. δρχ.

1989 : 311,720 δισ. δρχ.

Ποσοστό Αύξησης : 400%

. Οι Δαπάνες του Κρατικού Προϋπολογισμού για Υγεία,
Πρόνοια, Ασφάλιση

1981 : 78,760 δισ. δρχ.

1989 : 666,586 δισ. δρχ.

Ποσοστό Αύξησης : 746%

Οι αριθμοί, οι "ψυχροί αριθμοί", είναι εύλητοι και
δεν χρειάζονται άλλο σχολιασμό. Αλλά το τι σημαίνουν
τότε και το τι σημαίνουν σήμερα αυτοί οι αριθμοί, το
νοιώθει όπως το ένοιωθε και τότε, στην καθημερινή
του ζωή ο ίδιος ο λαός μας.

Β. Η Στέχηση και τα Στεχαστικά Δάνεια

Και εδώ οι αριθμοί, "οι ψυχροί αριθμοί", μιλούν από
μόνοι τους.

Το σύνολο των Στεχαστικών Δανείων:

- . Κοινά Στεχαστικά
- . Εργατικής Κατοικίας
- . Λαϊκής Κατοικίας
- . Στεχαστικού Ταμιευτηρίου
- . Στεχαστικά Συναλλάγματος
- . Υπαλλήλων Δημοσίου και Δημοσίων Επιχειρήσεων και

Οργανισμών

. Αγροτικά,

παρουσιάζουν την ακόλουθη εξέλιξη:

1981 : 24,048 δισ. δρχ.

1988 : 50,972 δισ. δρχ.

1989 : 110,000 δισ. δρχ.

Ο υπερδιπλασιασμός των Στεγαστικών Δανείων από το 81 στο 88 και ο πενταπλασιασμός τους, από το 81 στο 89, παρά την μεσολάβηση του "σφιχτού" σταθεροποιητικού προγράμματος το 86 και το 87, δείχνει ποιά ήταν η πολιτική μέχρι το 81 και ποιά από το 81 μέχρι σήμερα.

V . Το Μέτωπο της Παραγωγικής μας Υποδομής

A. Οι Ιδιωτικές Επενδύσεις

. Ποιά ήταν η εξέλιξη των ιδιωτικών επενδύσεων στην Ελλάδα μέχρι το 1981 και ποιά ήταν η πορεία τους;

Τη δεκαετία του 1960, και μέχρι το 1973, οι ρυθμοί αύξησης των ιδιωτικών επενδύσεων ήταν ιδιαίτερα γρήγοροι. Το ενδιαφέρον, όμως, για επενδύσεις συγκεντρώθηκε στις ελαφρές βιομήχανίες, με μικρό, κατά κανόνα, μέγεθος και "οικογενειακή οργάνωση". Το μοντέλο αυτό ανάπτυξης δίνει γρήγορα αποτελέσματα αλλά έχει πεπερασμένες δυνατότητες.

Ετσι, με τις πετρελαϊκές κρίσεις του 1973 και 1979, βγαίνουν στην επιφάνεια τα πραγματικά, τα διαρθρωτικά προβλήματα της ελληνικής οικονομίας και τα προβλήματα ανταγωνιστικότητας που θα αντιμετωπίσουν οι ελληνικές επιχειρήσεις.

Με τέτοιο μοντέλο ανάπτυξης, με τέτοια καθοδήγηση από την Πολιτεία, ήταν αναμενόμενη η κάμψη των ιδιωτικών επενδύσεων τα πρώτα χρόνια της δεκαετίας του 1980: +8,2% ήταν η πραγματική τους αύξηση το 1979, αλλά -7,8% το 1980 και -10% το 1981 και -13,3% το 1984.

. Τι έκανε το ΠΑΣΟΚ όταν έγινε κυβέρνηση τον Οκτώβριο του 1981 για να αντιμετωπίσει τη δυσμενή αυτή κατάσταση;

Πρέπει να το πούμε ξεκάθαρα, ότι η εισοδηματική και η

κοινωνική πολιτική της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ είναι στόχος που, λόγω της δυσμενούς επίπτωσης στα κέρδη, επηρεάζει κατ'αρχήν αρνητικά τις επενδύσεις των επιχειρήσεων. Αυτό έγινε τον πρώτο καιρό, πράγματι. Αλλά ο κύριος λόγος που μέχρι και το 1984 (δηλαδή στα πρώτα τρία χρόνια του ΠΑΣΟΚ) οι επενδύσεις συνέχισαν την πτωτική τους πορεία ήταν ακριβώς ότι ο ρυθμός τους είχε γίνει έντονα αρνητικός ήδη από το τέλος του 1979 εξαιτίας της αλόγιστης και ευκαιριακής πολιτικής δήθεν "ανάπτυξης" που εφαρμόζονταν πριν το 1981.

Σταδιακά όμως, μέσα από την παροχή κινήτρων για παραγωγικές επενδύσεις τη βελτίωση και τον εκσυγχρονισμό του τραπεζικού συστήματος και του χρηματιστηρίου και την σταθεροποίηση της οικονομίας η στασιμότητα των ιδιωτικών επενδύσεων, μετατράπηκε σε εντυπωσιακή ανάκαμψή τους. Έτσι ο ρυθμός αύξησης των ιδιωτικών επενδύσεων άρχισε σταδιακά να γίνεται και πάλι θετικός μα και να μεγενθύνεται: +2,3% το 1985, +5,6% το 1987, +10.5% το 1988, ενώ στα ίδια ψηλά επίπεδα του +11% αναμένεται και για το 1989.

. Η ανάκαμψη των επενδύσεων μαζί με τις θεσμικές αλλαγές που έγιναν και συνεχίζουν να γίνονται σε ολόκληρη την οικονομία, αποτελούν την εγχύση για την απάντηση της ελληνικής οικονομίας στην πρόκληση της ενιαίας αγοράς του 1992.

. Το σύνολο των Ιδιωτικών Επενδύσεων το παρέλαβε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ το 81 στα 335 δισ. δρχ.

Και να ποιά ήταν η εξέλιξη του μέχρι σήμερα:

1981 : 335 δισ. δρχ.

1982 : 360 δισ. δρχ.

1983 : 409 δισ. δρχ.

1984 : 416 δισ. δρχ.

1985 : 505 δισ. δρχ.

1986 : 640 δισ. δρχ.

1987 : 754 δισ. δρχ.

1988 : 928 δισ. δρχ.

1989 : 1.140 δισ. δρχ. (πρόβλεψη)

Β. Οι Δημόσιες Επενδύσεις

. Οι Δημόσιες Επενδύσεις μετά το 1981 αποτελούν την έκφραση και υλοποίηση της Κυβερνητικής Πολιτικής στην προώθηση των οικονομικών και κοινωνικών στόχων της Αλλαγής. Βασική επιδίωξη είναι η κατασκευή έργων υποδομής που συμβάλουν άμεσα στην ανάπτυξη της οικονομίας και έργων που ικανοποιούν επείγουσες κοινωνικές και πολιτιστικές ανάγκες.

. Ιδιαίτερη βαρύτητα δίνεται στην προώθηση των κοινωνικών στόχων, με τη δημιουργία νέων Νοσοκομείων, Κέντρων Υγείας, Σχολικών Κτιρίων, Παιδικών Σταθμών κ.λ.π. Επίσης, στη δημιουργία βασικών έργων υποδομής στην ύπαιθρο όπως δρόμοι, λιμάνια, αεροδρόμια, εγχειοβελτιωτικά έργα κλπ. Σήμερα η προσπάθεια και στο μικρότερο χωριό και στο πιο απομονωμένο νησί

γίνεται με σχετική ευκολία. Κι αυτά όλα μέσα σε μόλις οκτώ χρόνια.

. Με τη λειτουργία των Νομαρχιακών Συμβουλίων το 1992 έγινε το σημαντικότερο βήμα αποκέντρωσης πόρων και αρμοδιοτήτων.

. Με τη συνεργασία κέντρου - περιφέρειας επιτυγχάνεται η μεγαλύτερη δυνατή απόδοση των πόρων του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων. Τον πρώτο λόγο, πλέον, για την κατασκευή έργων σε μια περιοχή έχουν αυτοί που ζουν στην περιοχή αυτή.

. Αλλά η ποιοτική βελτίωση που επιτεύχθηκε στο πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων με την καινοτομία της κατάρτισης και έγκρισης των Νομαρχιακών Προγραμμάτων από τα Νομαρχιακά Συμβούλια, δεν θα ήταν αρκετή αν δεν συνοδευόταν και από μια σημαντική αύξηση των δαπανών για τις Δημόσιες Επενδύσεις, όπως και από μια σοβαρή εξυγίανση του Προγράμματος για την καλύτερη δυνατή αποτελεσματικότητά του.

Το σύνολο των δαπανών του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων το παρέλαβε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, στο τέλος του 81, στα 99 δισ. δρχ. Και να ποιά ήταν η πορεία των δαπανών αυτών από το 82 ως σήμερα:

1981 : 99 δισ. δρχ.

1982 : 120 δισ. δρχ.

1983 : 170 δισ. δρχ.

1984 : 221 δισ. δρχ.

1985 : 275 δισ. δρχ.

1986 : 311 δισ. δρχ.

1987 : 320 δισ. δρχ.
1988 : 367 δισ. δρχ.
1989 : 430 δισ. δρχ. (πρόβλεψη)

Μέσα σε οκτώ χρόνια οι δαπάνες του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων αυξήθηκαν τεσερισήμισυ περίπου φορές. Αυτή είναι η απάντηση της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, η απάντηση της Πολιτείας του ΠΑΣΟΚ στις ανάγκες της παραγωγικής μας υποδομής.

Γ. Τα Μεσογειακά Ολοκληρωμένα Προγράμματα (ΜΟΠ)

. Η χρηματοδότηση της Ελλάδας, της Γαλλίας και της Ιταλίας με 700 δισ. δρχ. και η δανειοδότησή τους με 427 δισ. δρχ. προβλέπονται στον Κανονισμό της ΕΟΚ 2088/85 για τα Μεσογειακά Ολοκληρωμένα Προγράμματα (Μ.Ο.Π.). Ειδικά για την Ελλάδα ο Κανονισμός εγγυάται ύψος δωρεάν επιχορήγησης 340 δισ. δρχ., ποσοστό 48.5% του συνόλου!

. Τα Μ.Ο.Π. δεν παραχωρήθηκαν. Κατακτήθηκαν με σκληρούς διαπραγματευτικούς αγώνες της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, που ξεκίνησαν με το ελληνικό μνημόνιο του 1982 και καρποφόρησαν με τη σθεναρή στάση του έλληνα πρωθυπουργού στο Συμβούλιο Κορυφής του Δουβλίνου το Δεκέμβρη 1984.

. Η κατάρτιση και η υποβολή των ελληνικών Μ.Ο.Π. έγινε σε χρόνο ρεκόρ: Το Μ.Ο.Π. Κρήτης υποβλήθηκε στην ΕΟΚ, πρώτο από όλα τα Μ.Ο.Π. (περιλαμβανομένων και των γαλλικών και ιταλικών) μέσα σε διάστημα

μικρότερο από τέσσερεις μήνες από την ψήφιση του Κανονισμού. Την άνοιξη του 1986 η Ελλάδα υπέβαλλε άλλα έξι Μ.Ο.Π. που εξασφαλίζουν χρηματοδότηση για όλες ανεξαιρέτως τις περιφέρειες και τους νομούς της χώρας:

- . Μ.Ο.Π. Μακεδονίας-Θράκης
- . Μ.Ο.Π. Δ. Ελλάδας-Πελοποννήσου
- . Μ.Ο.Π. Ανατολικής & Κεντρικής Ελλάδας,
- . Μ.Ο.Π. Νήσων Αιγαίου
- . Μ.Ο.Π. Αττικής
- . Μ.Ο.Π. Πληροφορικής

Είναι η πρώτη φορά στην ιστορία της ελληνικής οικονομίας που η Πολιτεία, με την χρηματοδοτική αρωγή της ΕΟΚ, αναλαμβάνει την υλοποίηση ενός πολυετούς επενδυτικού προγράμματος τέτοιου μεγέθους και τέτοιας πολυπλοκότητας. Ενόσ ολοκληρωμένου προγράμματος έργων που χαρακτηρίζονται από αλληλουχία και συνοχή, υπηρετούν συγκεκριμένα διατυπωμένους στόχους και έχουν εξασφαλισμένους χρηματοδοτικούς πόρους.

. Ο συνολικός προϋπολογισμός των επτά ελληνικών Μ.Ο.Π. σε τιμές 1988 φθάνει 550 δισ. δρχ. από τα οποία 314 δισ. δρχ. είναι η επιχορήγηση από την ΕΟΚ.

. Τα Μ.Ο.Π. παρεμβαίνουν εκσυγχρονιστικά σε κάθε μορφή δράσης της οικονομικής ζωής του τόπου. Ενδεικτικά αναφέρονται ορισμένοι άξονες δράσης κατά τομέα δραστηριότητας των Μ.Ο.Π.:

ΓΕΩΡΓΙΑ-ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑ